

Aula de Lletres Valencianes

Revista Valenciana de Filologia

EL CENTRE D'ATENCIÓ DE LA REVISTA

El nom de la revista *Aula de Lletres Valencianes. Revista Valenciana de Filologia* indica la voluntat de lligar-se a la història valenciana i ser continuadors dels esforços fets pels nostres predecessors. La primera part del títol és el resultat de llevar la *t* en *Taula de Lletres Valencianes*, revista trimestral que entre 1927 i 1939 va eixir 38 voltes al carrer. La segona part del títol (*Revista Valenciana de Filologia*) és una reproducció del nom d'una revista anual d'investigació que va començar a publicar la Institució Alfons el Magnànim en 1951. Animada per Sanchis Guarner, es publicaren sis números durant els anys cinquanta, i el número 7 en 1981. Cada publicació responia a les necessitats i les possibilitats de la seua època. La revista *Taula* afavorí la valencianització de les forces polítiques i la recuperació de la personalitat valenciana. La publicació es centrava en fer investigacions literàries i lingüístiques.

Actualment, les necessitats són diferents, ja que els valencians vàrem recuperar la Generalitat en 1982 i en diverses Universitats valencianes hi han estudis de filologia. En el camp de la llengua, la necessitat més imperiosa no està en la història literària o en la formació i evolució del valencià. Tant des del punt de vista del valencià com des de la perspectiva de la consciència de ser valencians, una de les necessitats actuals és procurar traure tant de rendiment com siga possible de l'assignatura de valencià i dels cursos destinats a superar els exàmens de la Junta Qualificadora. Eixe és el primer focus de la revista *Aula de Lletres Valencianes*, reflectit en el nom *aula*: millorar l'activitat de les aules on s'ensenya el valencià. Pel que fa al nom *lletres*, li donem el valor tradicional, que engloba

les ciències humanes. I és que, en efecte, un bon ensenyant de valencià necessita una formació humanística ampla. Finalment, el nom *filologia* (*Revista Valenciana de Filologia*) ve molt bé per a anomenar conjuntament els estudis de llengua i els de literatura, als quals convé afegir ara els sociolingüístics.

CAUSES DE LA REVISTA

Els docents de valencià necessiten suport per diverses raons. Vivim en una època de crisi de l'ensenyament elemental i mitjà. Pensem que una societat que valora poc els docents i la formació escolar és una societat poc formada i poc conscient d'ella mateixa. Una societat vigorosa i democràtica és inseparable d'una valoració social alta de l'ensenyament, que ha de ser de qualitat. Eixe objectiu és tan ample, que demana la participació del conjunt de la societat. Ara bé, hi han factors que depenen sobretot dels docents, i és en eixe camp particular on voldria intervindre *Aula de Lletres Valencianes*.

És més difícil fer classes en una escola o en un institut que en una universitat. La causa de la diferència és simple: un professor universitari ha de ser molt competent en *una* matèria (la que explica en classe), que ha de saber vincular a la seua societat; en canvi, un bon mestre i un bon professor d'institut ha de ser competent en *moltes* matèries i ha d'estar molt lligat a la vida social quotidiana, no debades l'objectiu més important és augmentar la formació *humana* dels alumnes.

A eixe marc general, hem d'afegir factors particulars. Per causes que no cal tractar ací, les classes universitàries tenen poc en compte quatre factors: quins conceptes lingüístics necessitaran usar els futurs docents; com s'ensenyen actualment en les escoles i en els instituts; quines anomalies hi han; i com es poden solucionar. La separació actual entre la formació rebuda (sobretot en lingüística) i les necessitats que tindran els futurs docents de les escoles i dels

instituts ajuda a entendre que una persona que tinga formació en metodologia de la ciència troba fàcilment anomalies metodològiques importants en els manuals de llengua (siguen de valencià, de castellà, d'anglès o de francès).

Per una altra banda, la realitat valenciana incorpora factors específics. Si ensenyem valencià com ensenyem anglès, una gran part de les hores dedicades a la docència es perdran. A fi que l'assignatura de valencià tinga èxit entre molts alumnes, alhora que expliquem llengua i literatura hem de procurar que augmente la *consciència* i la *voluntat* de ser valencians. L'aprenentatge del valencià també ha de contribuir a fer que els alumnes es senten *membres d'un poble* i *identificats amb eixe poble*. L'objectiu bàsic hauria de ser formar d'una manera objectiva i, alhora, potenciar *sentiments*. Actuant d'eixa manera, serà molt més factible que, els alumnes que no han tingut el valencià com a idioma matern, l'apreguen i *el facen seu*; i serà més fàcil que, els alumnes que han après el valencià en casa, el consideren llengua pròpia i l'usen en la vida pública.

La renovació que necessita l'ensenyament del valencià és tan profunda, que no es pot assolir sense la intervenció activa dels docents valencians. Per això el centre d'atenció de la revista *Aula* no són solament els manuals destinats a l'assignatura de valencià, sinó també els docents de valencià, els quals han d'intervindre activament en la renovació. A fi d'afavorir eixa participació, les set persones que dirigeixen la revista estan a disposició de qualsevol docent per a resoldre dubtes i per a orientar en la solució de problemes, procés que hauria d'acabar en la presentació de treballs concrets a la revista *Aula*.

AULA I TAULA

La revista *Aula* és un resultat de l'activitat de *Taula de Filologia Valenciana*, associació que té les mateixes fonts que *Aula*: el nom *taula* prové de *Taula de Lletres Valencianes*; i el qualificatiu deriva de *Revista Valenciana de Filologia*. A causa de

la vinculació que hi ha entre la revista i l'associació, cada número de la revista dóna informació sobre què és l'associació i les activitats bàsiques de cada any.

Els membres de Taula agraïm a la Institució Alfons el Magnànim l'interés que sempre ha mostrat per la revista, així com tots els mitjans tècnics i materials que aporta per a fer possible la seua edició.

NORMES DE PRESENTACIÓ D'ORIGINALS

TEMÀTICA

Els articles versaran sobre el valencià contemporani entés en un sentit ample: la llengua, els condicionants sociolingüístics del seu ús, la literatura que s'hi expressa o la didàctica de la llengua i de la literatura. Els articles també podran tractar temes que interessen des del punt de vista del valencià contemporani. Tindran una consideració especial els treballs que comporten una proposta de fomentar l'ús de la llengua pròpia dels valencians en qualsevol activitat social.

Els treballs deuen ser assequibles per a algun dels tres grups següents: els docents de valencià, els tècnics lingüístics i els escriptors (incloent-hi els periodistes). Cal recordar que el rigor i l'accessibilitat no estan renyits. En les ciències humanes, un treball que siga ordenat i que explique els conceptes que usa és entenedor.

PARTS DE LA REVISTA

Els treballs sobre la temàtica descrita es publicaran en cinc parts:

1. Part primera. Estudis. Els articles que es publiquen en aquesta part han d'exposar l'objecte d'estudi, la causa de l'estudi, l'estat de la qüestió (quan siga pertinent), l'alternativa (que ha de solucionar com a mínim un problema en els treballs amb estat de la qüestió), conclusions i bibliografia.
2. Part segona. Documents, experiències, propostes i informes. Es tracta fonamentalment de donar cabuda a reflexions i informacions que, encara que no siguen treballs fets seguint la metodologia de la ciència, siguen d'interés per als professionals de la llengua (o per a un sector).

3. Part tercera. Ressenyes. Exposaran el tema tractat i les característiques fonamentals del treball, sobretot les aportacions (si n'hi han) i les limitacions (si n'hi han). Les afirmacions sobre la ressenya contindran regularment en quines pàgines es troba el fragment comentat, valorat o analitzat.
4. Part quarta. Documents i parlaments de la «Jornada sobre el valencià» de l'any anterior, organitzada per Taula de Filologia Valenciana.
5. Part cinquena. Informació breu de llibres publicats per membres de Taula en l'any anterior. S'hi podran incloure obres destacables.

La revista també es publicarà en format electrònic.

La resta de qüestions que fixen estes normes són aplicables al conjunt de la revista.

ENCAPÇALAMENT DE L'ARTICLE

El títol de l'article haurà de ser tan concís i precís com siga possible. Centrat, anirà en negreta i en Times New Roman 14.

En la línia següent, centrada, l'autor indicarà el seu nom i cognom(s). En la tercera línia, figurarà (també centrada) la institució a què pertany (universitat, institut, gabinet de promoció lingüística, etc.). Si el nom de la institució no inclou la localitat, caldrà posar-la entre parèntesis.

Després de dos línies en blanc, anirà un resum de l'article en la llengua de l'article i en anglés (entre 600 i 1.200 caràcters) i les paraules clau (entre 4 i 10). Al cap de dos línies en blanc, començarà el cos de l'article.

PARTS DE L'ARTICLE

És convenient explicitar l'estructura del treball en títols, opcionalment numerats. Les seccions (§1) es poden dividir en dos nivells més, apartats (§1.1) i punts (§1.1.1). En eixe cas, cal numerar-los, com ara en l'exemple següent:

1. L'ÚS DEL VALENCIÀ EN ELS CENTRES DE SECUNDÀRIA
 - 1.1. *El valencià en les aules*
 - 1.2. *El valencià en la comunicació amb els pares*
 - 1.3. *El valencià en la comunicació amb les institucions*
 - 1.3.1. Les institucions autonòmiques
 - 1.3.2. La comunicació amb altres instituts

En el mapa del document, només deuen aparèixer el títol de l'article i els títols de les parts de l'article.

TIPOGRAFIA DE L'ESCRIT

L'escrit es redactarà, en general, en Times New Roman 12 i en redona normal.

La cursiva s'usarà per a destacar algun terme o expressió, per a esmentar una paraula en una altra llengua i per als títols de llibres (vegeu Bibliografia). Convé evitar la negreta.

Els acrònims no portaran punts. En la primera citació, anirà el nom complet i, entre parèntesis, l'acrònim.

Si l'article porta imatges, hauran de tindre prou resolució per a ser impreses (300 píxels per polzada si són en color; i 250 ppp si són en blanc i negre).

Com a regla general, és preferible que els números simples vagen en lletra (*dos, huit, dotze, dèssset, vint, cent, mil*); en canvi, convé posar els números composts en números (*21, 94, 106, 340, 1.200*).

CITACIONS

Fins a dos línies, les citacions van en el cos del paràgraf, entre cometes angulars (« »). Si s'ha de fer una citació dins d'una altra, la interna va entre cometes altes: «com va dir Sanchis Guarner: “cal fugir de bandositats”». Si ocupen més de dos línies, figuraran en un paràgraf a banda amb un marge a l'esquerra, sense cometes:

Les correccions van falsejar completament la manera d'escriure de M. Antònia Salvà, fins al punt que ens puguem qüestionar l'autoria d'aquesta traducció. [...] Després de la correcció exhaustiva a què va ser sotmès l'original (va durar més de tres anys), va quedar molt poc de mallorquí. (Segarra 2000: 225).

Les elisions s'indicaran amb tres punts entre claudàtors: [...]. Les referències bibliogràfiques de les citacions aniran en el cos de l'escrit o al final de la citació (primer exemple de baix). La manera de citar serà: cognom de l'autor any: pàgina (o epígraf, precedit del signe §). Pot anar tot entre parèntesis (exemple de dalt) o el nom fora (exemple 2 de baix). La pàgina només s'ometrà quan la referència siga a un treball complet (exemple 3). El sistema dit també és vàlid per a les referències que no inclouen citacions literals (exemples 2 i 3):

1. En 1990, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana publica el llibre *La llengua als mitjans de comunicació*, que conté treballs importants (Casanova 1990; Polanco 1990 i 1990*b*).
2. Així, Mollà (2002: 43-74) ha mostrat dos fets vinculats.
3. Seguim el camí que, a partir de Polanco (1984), intenta recuperar el fil de la Renaixença.

BIBLIOGRAFIA

Els articles contindran un apartat final que arreplegue les referències bibliogràfiques fetes. S'ordenaran alfabèticament pel primer cognom dels autors, escrit en versaleta i separat per una coma del nom. L'any de la primera edició figurarà entre parèntesis, seguits de dos punts (vegeu l'exemple de baix). Els components restants aniran separats per comes. Hi han tres possibilitats: llibres, articles i capítols d'obres col·lectives. En els llibres, el títol va en cursiva, seguit pel lloc de l'edició i per l'editorial:

REIG, Eugeni S. (2008): *Les nostres paraules*, València, Acadèmia Valenciana de la Llengua.

En els articles, el títol va entre cometes, seguit pel nom de la revista (en cursiva) i el número; al final, apareixen les pàgines, precedides per l'abreviatura *p.*:

ARCHILÉS, Ferran, MARTÍ Manuel (2001): «Satisfaccions gens innocents. Una reconsideració de la Renaixença valenciana», *Afers* 38, p. 157-178.

En els capítols o parts de llibres col·lectius, el títol de la part va entre cometes, seguit de *dins* i el cognom del primer autor o de l'editor (amb la indicació *ed.* entre parèntesis). Finalment, va el títol del llibre en cursiva, el lloc d'edició i l'editorial:

CASTELLÓ, Rafael (2001): «Nacionalismes i actituds lingüístiques al País Valencià: una aproximació», dins Mollà, T. (ed.), *Ideologia i conflicte lingüístic*, Alzira, Bromera.

NOTES

Precedits d'un asterisc, els aclariments previs i els agraïments aniran al peu de la primera pàgina, abans de les notes.

Numerades, les notes aniran a peu de pàgina, en Times New Roman 10.

MODEL LINGÜÍSTIC

Amb les mesures anteriors, *Aula de Lletres Valencianes* espera contribuir a recuperar la vivor i la naturalitat que predominaven en el valencià periodístic dels anys trenta, model lingüístic que Manuel Sanchis Guarner intentà reglamentar en la seua *Gramàtica valenciana* (València, 1950).

En el camp de la normativa, *Aula* aspira a aportar materials que aplanen l'activitat a la institució valenciana que té la potestat legislativa en la normativa lingüística, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. L'ideal seria que eixa institució també dirigira l'expansió social d'aquelles paraules i construccions que, en la societat valenciana, poden facilitar l'opció pel valencià en la comunicació pública.

Per una altra banda, el consell de redacció de la revista respectarà la llengua que usen els autors que participen en cada número, que en general seran professionals de la llengua. Només hi hauran dos límits. L'ortografia respondrà a les Normes d'Ortografia Valenciana, acordades en Castelló en 1932. En la resta de la llengua, el límit seran les estructures lingüístiques que el poble valencià ha anat mantenint, modificant i creant al llarg de la història. Dit clarament: el consell de redacció només podrà fer alguna observació lingüística si un escrit d'un autor valencià s'aparta d'una manera inusitada del valencià històric.

Amb les mesures anteriors, *Aula de Lletres Valencianes* espera contribuir a recuperar la vivor i la naturalitat que predominaven en el valencià periodístic dels anys trenta, model lingüístic que Manuel Sanchis Guarner intentà reglamentar en la seua *Gramàtica valenciana* (València, 1950).

AVALUACIÓ D'ORIGINALS

Tots els articles seguiran un procés d'avaluació externa a la revista estrictament anònim. Els resultats possibles de l'avaluació, sempre raonats, poden ser tres:

1. Recomanar la publicació.
2. Recomanable que es publique si incorpora les propostes de millora.
3. Recomanar que no es publique (perquè el volum de canvis suposaria un altre article).

En el cas que no hi haja unanimitat entre els avaluadors externs sobre la conveniència de publicar un article, el Consell de redacció prendrà la decisió final. Si cal fer canvis, el Consell de redacció supervisarà que s'han fet abans de garantir la publicació. També podrà indicar la necessitat de fer els canvis necessaris per tal d'adaptar-se a aquestes normes de redacció abans de donar pas al procés d'avaluació pròpiament dit.

Els autors es comprometen a fer les modificacions necessàries en un termini màxim de tres setmanes.

ENVIAMENT I ADREÇA DE CONTACTES

Els articles es podran enviar en format .doc o .rtf per correu electrònic a la secretària de redacció (maribel.guardiola@ua.es) o per correu postal (amb versió impresa i versió electrònica) a:

M. Isabel Guardiola Savall
Dept. Filologia Catalana
Universitat d'Alacant
Ap. 99 – 03080 Alacant

RESUM DE LA PART TÈCNICA

Títol (centrat, negreta, times 14)

Autor

Institució (població si no hi va)

Resum article; llengua original i anglés; 600/1200 caràcters (= 7/14 línies)
Paraules clau (4/10)

Cos de l'article.

Citacions separades: en times 10.

Bibliografia: Mollà (2002: 43-74).

Les notes (numerades) aniran a peu de pàgina, en Times New Roman 10.

Mapa del document: només el títol de l'article i els títols de les parts.

